

der de nuværende Forhold, at det er en ret betydelig Skat, og skulde der vise sig en Mulighed for at faa Skatteprocenten ned, vil jeg med Glæde stemme derfor. Det er det eneste Punkt, hvor jeg har taget et Forbehold overfor Flertallet i Kommissionen, i alle andre Enkeltheder har jeg i det væsentlige været enig med Flertallet.

Jeg ønsker saa kun at knytte et Par Bemærkninger i al Almindelighed til denne Sag. Naar denne Sags Behandling baade i Fjor og i Kommissionen er holdt indenfor saa snævre Grænser, som Tilfældet har været, ligger det i, at denne Skat var saa nøje knyttet til en bestemt Lov med den lokale Begrænsning, som Lovforslaget om nye Jernbaneanlæg havde. Thi jeg er ikke blind for, at det her foreslaaede Beskatningssystem er Begyndelsen til at indføre en ny Skat. Jeg tror ikke, det er muligt at blive staaende ved en Værdistigningsskat, som begrænses til Jernbaneskyld. Thi det vil sikkert vise sig, at en Værdistigningsskat, knyttet til en saadan enkelt offentlig Foranstaltning som Anlægget af Jernbaner, vil være en Vej, der maa fortsættes, naar der skabes Værdier ved offentlige Foranstaltninger. Derfor havde jeg ønsket, at Kommissionen havde været mere fritstillet, end den var, og ikke havde maattet holde sig indenfor de snævre Grænser. Thi det har været Aarsagen til, at man ikke har drøftet dette Spørgsmaal under andre Former og med et bredere Grundlag, end Tilfældet har været.

Det Forslag, som Kommissionen er fremkommen med, og som den højtærede Minister har optaget og gjort til sit Forslag, hviler imidlertid paa et andet Grundlag end det Forslag, der var knyttet til selve Jernbanelovene. Det har interesseret og glædet mig, at man er gaaet med til at knytte det saa nær til Ejendomsskyldloven som muligt. Thi det forekommer mig, at det Skatteobjekt, man her har, i det væsentlige altsaa Jorden, er ens baade for Ejendomsskyld, for Jernbaneskyld og for alle saadanne offentlige Foranstaltninger, hvorved Ejendomspriserne hæve sig. Jeg synes ikke, det er et Held for et Samfund eller for en Stat at have en Skat for Jernbaner, en anden for Havne og en tredie for Ejendomsskyld i al Almindelighed. Derfor har jeg tænkt mig, at man i en ikke fjern Fremtid maatte finde en Udvej til at sammenarbejde disse Skatter til en samlet Enhed, og at man saa kom ind paa, hvad jeg ogsaa tror vil blive Følgen,

at faa en almindelig Værdistigningsskat gennemført.

Jeg skal ikke følge denne Betragtning videre. Jeg har kun villet gøre opmærksom paa, at den Vej, man her er inde paa, er en Begyndelse, der senere maa fortsættes, paa hvilken Maade og i hvilke Former det skal ske, maa vi afgøre, naar den Tid kommer. Men jeg tror, at Begyndelsen er gjort, og det tiltaler mig, selv om jeg kunde have ønsket, at det var sket under noget mildere Former for Beskatningen og navnlig med en lavere Procent. Thi at man holder sig indenfor bestemte begrænsede Kredse ved Paaligningen af en ny Skat med nye Former og lader alle de Skatteborgere, der ikke komme i Berøring med de nye Jernbaneanlæg, være fri for Skatten, uagtet de nyde samme Goder som de, der beskattes paa denne nye Maade, synes mig uretfærdigt. Jeg ved godt, at mange sige, at det ikke er uretfærdigt, at man begynder i disse begrænsede Kredse, og det kan der være noget i, men det er en Uretfærdighed, for saa vidt som der er mange Skatteborgere i dette Land, der nyde det samme Gode uden at komme ind under den samme Beskatning. Derfor har jeg ogsaa glædet mig ved, at man i Værdistigningskommissionen er bleven enig om at tage Dobbeltsporet paa Fyn og Vejle—Give Banen med under det samme System, som man har anvendt overfor de nye Jernbaner.

Det ærede Medlem, der sidst talte, sagde, at han glædede sig ved, at Flertallet til Dels havde optaget hans Forslag eller til Dels var gaaet ind paa de Forslag, han stillede i Jernbaneanvalget i Fjor. Jeg skal dertil kun sige, at det er rart, at vi mødes paa det Punkt. Det Grundlag, der arbejdes paa i Aar, er ikke det samme, som der blev arbejdet paa i Fjor, det var ikke Ejendomsskylden, der var Grundlaget for Forslaget i Fjor, og derfor var det lidt vanskeligt, synes det mig, den Gang at mødes. Nu har man bragt Forslaget ind paa en anden Bane ved at knytte det saa nær til Ejendomsskyldloven som muligt, og det forekommer mig, at den naturligste Følge deraf er, at man siger: Ikke en Kapitalbetaling, men en delvis Procentbetaling! Saa fremhæver det ærede Medlem, at man gaar tilbage til Kapitalbetalingen efter 30 Aars Forløb, og det er sandt nok, men saaledes som Forslaget foreligger, synes det mig ikke urimeligt at gøre det.

Jeg har kunnet tiltræde dette Lovfor-